

indrømmet Fæsterne den Rettighed, at de maatte, hvis de ønskede det, blive Selveiere, naar de forlangte det af deres Huusbonde, og at det dertil maatte bestemmes, hvor stor Betalingen skulde være, beregnet efter Ret og Billighed.

Uusgaard: Jeg skulde blot tillade mig den Bemærkning, at efter mit Begreb ere vi tildeels ved disse Discussioner komne udenfor, hvad der egentlig er Indholdet af hele Forslaget. Det er vistnok, som den ærede Justitsminister bemærkede, Hovedindholdet af Forslaget, at sætte Fideicommis-, Lehn- og Stamhuusbesiddere accurat paa samme Punkt med Hensyn til Dispositionsretten over deres Fæstegods, som alle de øvrige Godseiere. Alle de øvrige Godseiere have jo Lov og Ret til enten at disponere derover ved Arvefæste eller at bortselge det. Det Samme er det, som man til Eiendoms Fremme i det Hele har villet foranledige med Hensyn til Lehn-, Stamhuus- og Fideicommis-Besiddere. Den hele Forffjel med Hensyn til Arvefæste og Afhændelse til fuldkommen Eiendom, som her vilde blive tilbage, er dog, at der, med Hensyn til Arvefæstet, behøvedes at løses Bevilling, med Hensyn til Selveiendom derimod ikke. Jeg for min Part har nu troet, at der ikke var Anledning til at forbeholde, at der skulde søges Bevilling til den mindre Afhændelse, mere end til Afhændelse til fuldkommen Eiendom, som det Større; og derfor troer jeg, at man uden Betænkkelighed vil kunne gaae ind paa det Forslag, der er gjort til Ændring i Lovforslaget, og som blot bestaaer deri, at der for Æstertiden ikke behøver at løses Bevilling til Arvefæstes Meddelelse ligesaalet som til Selveiendom.

M. P. Bruun: Jeg vil dog tillade mig at berigtige en formeentlig urigtig Uttring af den ærede første Landstingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen). Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, yttrede han, at i det Forslag, der i sin Tid blev forelagt af den forrige Indenrigsminister, var der antydet en Medveiendomsret for Fæstebonden i Fæstegodsset. Jeg troer dog, at den ærede Landstingsmand vistnok feiler deri. Jeg troer, at han endogsaa vil finde det udtrykkeligt udtalt, at en

saadan Medveiendomsret efter det ommeldte Forslags Mening aldeles ikke existerer.

H. P. Hansen: Det er muligt, at jeg ikke har hørt ganske rigtigt, da den første Landstingsmand for 3die Kreds talte om Medveiendomsretten; men jeg troer dog ikke at have misforstaaet ham i den Henseende, at hans Uttringer gik ud paa, at der maatte tages et saadant Hensyn, naar Fæstevangen ophævedes, og Fæsteforholdene skulde undergaae en Forandring ved Selveiendoms Udbredelse. Det er ogsaa i samme Retning, at jeg troer, at der i det Forslag, jeg paapegede fra den forhenværende Indenrigsminister, — om der end ikke deri var udtalt, at der tilkom Fæsteren nogen Medveiendomsret — dog var udtalt, at der skulde afgives Noget fra Godseiernes Side ved Fæstevangens Ophævelse, og jeg troer, at — om jeg ikke feiler, — var det af ham bragt i Forslag, at deraf skulde tilkomme Fæsteren en vis Andeel. Dmtrent saaledes troer jeg, at Forslaget var; det staaer ikke ganske klart for mig i dette Dieblik; men jeg troer neppe at feile i den Mening, at det deri var udtalt, at en vis Dvotadeel burde tilkomme Fæsteren, og at saaledes en vis Medveiendomsret af ham var bragt i Forslag.

M. P. Bruun: Ja vel! men det er begrundet paa en ganske anden Maade; det er udtrykkeligt udtalt, at deri ingen Medveiendomsret involveredes.

Man gik derefter over til Afstemning over det foreliggende Affnit, og blev herved:

1) Forslag til Udvalgets S. af Drholm, Stampe og Treschow:

At efter Ordet „afhænde“ i 5te og 6te Linie indskydes Ordene „til fuldkommen Eiendom eller Arvefæste“.

forkastet ved Afstemning ved Raynes oppraab, der var forlangt af følgende Medlemmer: Thalbiger, F. Johansen, Kirk, P. Hansen, Dahl, Simony, M. P. Bruun, Wesely, Borgen, Adler, A. Jørgensen, med 30 Stemmer imod 9, saaledes som nedenstaaende Liste udviser. Fraværende 10, Gen (Blechberg) stemte ikke, Stemmegivende 39.

Ja.

Kierkegaard.
Knudsen.